

літи й хвалити Господа.

Г д ѣ с і є т в о р і т и ;

На всакомъ мѣстѣ, сѣдѣще, и идуще въ пути, и лежаще поминати Бога попеременноѣ должны.

Ч е с о г ѡ р а д и с і ц е н а д о в н о ;

Иже той сотвори насъ, а мы людіе егѡ, и бѣцы пажити егѡ.

В ак і м з ѡ б р а з о м з с і є о у ч е н і е с о т в о р і т и й м а м ы ;

Во благоразуміи, любовію, а не въ безумствѣ и въ грѣхѣ впѣдше: страхомъ Господнимъ, иже Богъ страшенъ паче царейъ земныхъ, въ немъ во живемъ и движемся и есмь (Дѣян: гл. 17). И такъ здѣ еще вѣла, аще зѣкъ кто поживѣтъ, на сѣдѣ предъ нимъ стати и мѣть, по оучительствѣ святѣаго апостола Павла: всѣмъ (рече) ивѣтисѣ намъ подобѣетъ на сѣдѣщи Христѡвѣ (б Кор: гл. 5.)

И кто либо хотѣи каковаго оученіа навѣкинути, или ремесла, всако тѣшитсѣ оучителя себѣ добронѣсна въискати.

Намъ же, ѡ людіе Божіи, кольми паче спасеніа иискати подобѣетъ, да ѡ грѣхѣхъ иже вѣдѣше, правдою въ жити въ наслѣдіе вѣчнаго и всерѣдостнаго въ невесѣхъ пребываніа!

Но мы, бѣдніи, нерадивѣи ѡ себѣ, забываемъ, ни оучителя въискѣемъ, ни благонаѣннъ поствѣпаемъ, Господа Бога нашего не воимсѣ: но паче неразуміемъ въ грѣхѣхъ клѡнимсѣ, видѣніа Божіа ѡбразомъ душевнымъ лишѣхомсѣ, и подпадохомъ тлѣннѡ, и сѣтнымъ вѣщемъ и дѣламъ прилѣжимъ.

Сего ради Духъ Святый оусты святѣаго прорѣка Давида вѣщаѣтъ: прѣидѣте чада, послѣшайте мене, страхѣ